

hvor Udvalgets Medlemmer er absolut enige, og det er om, at den nuværende Ordning paa det kongelige Teater kan ikke vedvarende fortsættes. Her skiller man sig ikke fra, hvad der er Ministerens Opfattelse. Den højtærede Minister udtalte sig nemlig ved Forelæggelsen om „det kongelige Teaters ganske umulige Forhold“. Beror disse umulige Forhold nu paa administrativ Slendrian, Mangel paa kunstnerisk Indseende og andre Ting, som maa regnes Enkeltpersoner til Last? Jeg tror, at man straks maa slaa fast, at under det nuværende System med Kunstarternes Sammenblanding vil det vise sig haabløst — ligegyldigt for en hvilken som helst Direktion — at føre en saadan Forretning paa en fuldt forsvarlig Maade. Det vil vise sig — og det har alle erkendt — nødvendigt at skille Opera og Ballet fra Skuespillet. Og man kan sige, at dette er jo ogsaa blevet Resultatet, idet ingen af de paagældende Mindretal fastholder Opretholdelsen af den nuværende Ordning, men alle kræver en Adskillelse af Kunstarterne. Man kunde illustrere den nuværende Dekadence — Ordet findes for Resten i Betænkningen — derved, at man fremdrog adskillige Eksempler paa, hvorledes Forholdene er paa det kongelige Teater. Jeg skal modstaa Lysten til at fremdrage, hvad Udvalgets Medlemmer alle mener i Kraft af Konferencer, man har haft med Repræsentanter for Kunsten; jeg skal blot sige, at ethvert Menneske vil kunne forstaa, at naar man til Eksempel giver Skuespillet Rum for Opførelse, saa bliver jo i den Tid, hvor Skuespillet rigtig er i Stødet, naar det er heldigt, og der er en lang Række Opførelser, Operaen ledig, og omvendt. Men hvis man til Eksempel lader en eller anden fremragende Sanger nøjes med at synge ganske faa Gange i en Sæson, og hans Arbejdskraft i øvrigt ligger brak, saa er dette selvsagt baade kunstnerisk og finansielt meningsløst. Og saaledes har Forholdene ofte udviklet sig; jeg kunde tilføje mange Eksempler af lignende Art. Man maa henføre dem til den sørgelige Mangel, der er ved det kongelige Teater, at under dets nuværende Stilling kan Kunstarterne ikke føre sig frit frem, de kan ikke leve deres Liv uden Indskrænkninger, de spænder Ben for hinanden. Det havde været mit bedste Ønske, om man havde kunnet naa til et meget bedre Resultat end det, der egentlig foreligger i Udvalgets Flertals Affattelse. Udvalgets Flertal er sammensat af Venstremænd og Socialdemokrater; det er ikke saa tidt, de

gaar i Spand sammen, men det kan dog hænde, og det kan ogsaa hænde, at man fra konservativ og socialdemokratisk Side kommer til at gaa i Spand sammen.

Jeg vil ved denne Lejlighed have Lov til at sige, at efter den Undersøgelse, jeg mener at have foretaget for at finde et Resultat, jeg vilde være bekendt helt og fuldt, og som jeg vilde finde forsvarligt, baade kunstnerisk og finansielt for Staten, havde jeg mest Lyst til at stemme sammen med det Mindretal, der bestaar af det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) og det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Svend Koch). Jeg har nemlig den Opfattelse, at den Ordning, de foreslaar, hvilke Mangler man end kan sige, der er ved den, er bedre end nogen af de andre, og jeg vil meget gerne have Lov til at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at hvor man slipper en af de store Kunstarter, Opera og Skuespil, af Syne, gør man Skade paa dansk Kulturliv. Jeg ønsker ikke, at Operaen skal prisgives Tilfældigheder og Naadegaver; jeg ønsker, at den skal være et Led af kunstnerisk Stræben for at højne og gavne vort Folk. Jeg er overbevist om, at den Musikfest, som nylig er blevet afholdt her i Byen, meget tydeligt maa have vist den danske Musiks høje Standpunkt, og det gælder det om at bevare og udvikle fremdeles for ikke at stille den danske Musik paa en Post, hvor den udsættes for at skulle flakke hjemløs om i Ørkenen. Naar dette Flertal alligevel har maattet indskrænke sig til blot at anbefale Købet af de to Ejendomme; er det, fordi det i alt Fald er en nødvendig Begyndelse for dem, der ønsker Dobbeltsceneprojektet, medens der ikke deri kan være noget generende for dem, der ængstes derfor; thi de to Ejendomme maa vel sagtens være lige saa let afhændelige som Casino. Det kneb lidt at faa Casino afhændet uden Tab for Statskassen, men det lykkedes imidlertid, og jeg tror ogsaa, man kan sige, at disse to udmærkede beliggende Ejendomme vil Staten kunne købe uden nogen Risiko og derved sikre sig, at man senere kan skride til en Ordning af Teaterforholdene paa Grundlag af Dobbeltsceneprojektet. Vil man sælge dem, har man ogsaa senere frie Hænder; man er ikke bundet, selv om man stemmer for dette Forslag, og det har den Fordel, at man har muliggjort en Ordning, som subsidiært ogsaa var Ministerens Forslag, idet den vil give os Dobbeltscenen og en Adskillelse af Kunstarterne. Disse to Ejendomme er til at